

บทที่ 5

บทสรุป

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ การกำกับตนเองในการเรียนและสร้างสมการพยากรณ์การกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 4,025 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 352 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามคณะของนิสิต โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองการทำการค้นคว้าอิสระจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังคณบดีคณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และวิทยาลัยนานาชาติ รวมทั้งหมด 17 คณะ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บ

รวบรวมข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553

2. ผู้วิจัยนำหนังสือราชการดังกล่าวจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อในแต่ละคณะทั้ง 17 คณะ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะตามสัดส่วนที่ต้องการ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความเรียบร้อยและนำแบบวัดกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์มาประมวลผล จำนวน 352 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนที่ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม คือ 352 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน
2. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยต่างๆกับการกำกับตนเองในการเรียน โดยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
3. หาดัชนีแปรพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติในการทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
4. หาดัชนีแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่มีนัยสำคัญในการทำนายการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Linear Regression Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียน ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า 4 ปัจจัย มีระดับการปฏิบัติมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73 - 4.02 จำนวน 3 ปัจจัย มีระดับการปฏิบัติน้อย โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีระดับการปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยมี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมาคือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

2. ผลการวิเคราะห์การกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีระดับการกำกับตนเองในการเรียน ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 โดยด้านกลวิธีทางปัญญามีค่าเฉลี่ยระดับการกำกับตนเองในการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และด้านกระบวนการรู้คิดทางปัญญามีค่าเฉลี่ยระดับการกำกับตนเองในการเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันทั้ง 7 ตัว มีค่าเป็นบวกและลบ มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 23 ค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าตั้งแต่ .007 - .822 ตัวแปรพยากรณ์คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_2) กับ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_1) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกและทางลบกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 จำนวน 6 ตัวแปร

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

4.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ตัวแปรพยากรณ์ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_2) ความวิตกกังวล (X_4) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (X_5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (X_7) กับตัวแปรตาม การกำกับตนเองในการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .081, .072, .333, .301 และ .105 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .719 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 51.7 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .35942 และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .485 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับ ดังนี้

$$\hat{Y} = .485 + .081 X_2 + .072 X_4 + .333 X_5 + .301 X_6 + .105 X_7$$

$$\hat{Z} = .154 Z_2 + .077 Z_4 + .388 Z_5 + .284 Z_6 + .127 X_7$$

4.2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ได้แก่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (X_5) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_2) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (X_7) ตามลำดับกับมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .343, .301, .071 และ .098 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .712 มีค่าอำนาจพยากรณ์ได้ร้อยละ 50.7 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ .36140 และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบเท่ากับ .839 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามลำดับ ดังนี้

$$\hat{Y} = .839 + .343 X_5 + .301 X_6 + .071 X_2 + .098 X_7$$

$$\hat{Z} = .399 Z_5 + .285 Z_6 + .135 Z_2 + .119 Z_7$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำกับตนเองในการเรียน ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลาง โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีระดับการปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บิดามารดาให้ความรัก ให้ความสนใจ ให้ความสำคัญยุติธรรม ให้ความสำคัญอิสระและรับฟังความคิดเห็น การตัดสินใจใดๆ ในครอบครัว เกิดจากการตกลงเห็นชอบของสมาชิกทุกคน บุตรมีโอกาใช้ความสามารถอย่างเต็มที่และรับผิดชอบในงานต่างๆ ของครอบครัว มีโอกาสคิดริเริ่ม ตัดสินใจจากเรื่องเล็กไปหาเรื่องใหญ่ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม มีอิสระในการคิด ตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเองให้

ความร่วมมือกับผู้อื่นได้ดี มีความมั่นคงในอารมณ์ ปรับตัวได้ดี และมีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม (ละม้ายมาศ ศรทัตต์และจรรยา สุวรรณทัต, 2510)

2. ผลการวิเคราะห์การกำกับตนเองในการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีระดับการกำกับตนเองในการเรียน ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ทั้งนี้เพราะการกำกับตนเองในการเรียนจะบรรลุผลสำเร็จได้มีด้วยกัน 3 องค์ประกอบ คือ 1) กระบวนการรู้คิดทางปัญญา (Metacognitive Strategies) เป็นวิธีการสำหรับการวางแผน การควบคุม และปรับปรุงการเรียนรู้อของตนเอง เช่น การประเมินตนเอง การตั้งเป้าหมายและ การวางแผน การบันทึกและการตรวจสอบ เป็นต้น 2) ผู้เรียนมีการจัดการและควบคุมความพยายามของตนเอง (Effort Management) เกี่ยวกับการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบความสำเร็จ โดยมีการวางแผน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนใช้ความพยายามทำงานที่ยากและป้องกันสิ่งที่จะมารบกวน (เช่น เพื่อนๆ เสียงดัง) จัดการสิ่งแวดล้อมในการเรียน โดยการขอความร่วมมือจากเพื่อนในการทำงานให้สำเร็จก่อน หรือขอความช่วยเหลือจากสังคมทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีการจูงใจตนเองโดยการให้รางวัลต่อความสำเร็จของตนเอง เป็นต้น 3) กลวิธีทางปัญญา (Cognitive Strategies) เป็นวิธีการที่นักเรียนใช้ในการสร้างความคิดตามความเป็นจริงในการเรียน การจำ และความเข้าใจ ความแตกต่างของกลวิธีทางปัญญา เช่น การท่องจำ การเชื่อมโยงความรู้ การค้นคว้าหาข้อมูล การทบทวนจากบันทึกต่างๆ และกลยุทธ์การจัดรูปแบบข้อมูล เป็นต้น ซึ่งความสามารถทางปัญญาในการเรียนมีรากฐานมาจากการอบรมเลี้ยงดู และมีผลต่อความระดับของความสำเร็จ (Pintrich, and De Groot, 1990, pp. 33-40 อ้างอิงใน ภัทราภรณ์ สังข์ทอง, 2550, หน้า 40)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันทั้ง 7 ตัว มีค่าเป็นบวกและลบ มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 23 ค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าตั้งแต่ .007 - .822 ตัวแปรพยากรณ์คู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_2) กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (X_3) จากผลการวิจัยดังกล่าวทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตนั้นไม่ค่อยได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา และการที่บิดามารดาปฏิบัติต่อนิสิตทั้งทางวาจาและการกระทำตลอดจนให้การอบรมกล่อมเกลากิจกรรมต่างๆ โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด นั้นบิดามารดามีอำนาจเด็ดขาดเป็นผู้ตั้งจุดมุ่งหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ไม่ค่อยมีเหตุผล มักใช้อารมณ์ลงโทษ มีความเคร่งครัดในระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ บุตรเป็นเพียงผู้ปฏิบัติตาม ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดามารดาจะห่าง

เห็นและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย บิดามารดามักใช้อารมณ์กับบุตรมากกว่าใช้เหตุผล ไม่ให้ความอบอุ่น ไม่สนใจและไม่เอาใจใส่ปล่อยให้บุตรทำอะไรตามใจชอบ โดยบิดามารดาไม่สนใจให้คำแนะนำหรือไม่ให้ความช่วยเหลือ จึงทำให้มีความสัมพันธ์กันตามไปด้วย

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์จำนวน 4 ตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (X_5) 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_6) 3) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (X_2) 4) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (X_7) ดังผลการวิจัยที่พบว่า

4.1 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเป็นปัจจัยแรกที่มีผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนนั้น อาจเป็นเพราะนิสิตมีความสามารถที่สำคัญซึ่งมีคุณภาพมากกว่าความสามารถด้านอื่นๆ มักตื่นตัวตลอดเวลา ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบที่จะทดลองทำสิ่งใหม่ๆ กล้าที่จะคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง มีความอยากรู้อยากเห็น ปรับตัวได้ดี และความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา จึงส่งผลทำให้การกำกับตนเองในการเรียนนั้นมากขึ้น

4.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การที่นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนนั้น อาจเป็นเพราะนิสิตมีการคาดหวังของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเช่น ความคาดหวังต่อความสำเร็จและความล้มเหลวต่องานบางอย่าง เป็นต้น และมีการยกระดับเป้าหมายของพฤติกรรม ซึ่งเป็นเป้าหมายที่บุคคลตั้งไว้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการกระทำ ขณะที่บุคคลทำงานเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมาย บุคคลจะมีการคาดหวังผลกรรมที่เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ บุคคลจะใช้เวลาพยายามแสดงพฤติกรรมจนถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด การที่นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนนั้น อาจเป็นเพราะนิสิตนั้นไม่ได้อาศัยกับบิดามารดา และบิดามารดาตั้งจุดมุ่งหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ไม่ค่อยมีเหตุผล เกรงครัดในระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ (นงนุช โจรนเลิศ, 2533) พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีการควบคุมตนเองสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ ความคุ้มครองมากเกินไป มีการควบคุมตนเองไม่แตกต่างกันกับนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบปล่อยตามใจ

4.4 และสุดท้ายการรับรู้ความสามารถของตนเอง การที่นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับตนเองในการเรียนนั้น อาจเป็นเพราะการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) เป็นปัจจัยด้านส่วนบุคคลที่สำคัญที่สุดต่อการกำกับตนเองในเรียน ซึ่ง

อาจกล่าวได้ว่า ในบรรดากลไกของการกระทำอย่างตั้งใจ ไม่มีกลไกใดสำคัญไปกว่าความเชื่อในความสามารถของตน แม้ว่าความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งจำเป็นต่อการกระทำให้บรรลุผลได้แต่ก็ไม่เพียงพอ เพราะบุคคลมักจะไม่ปฏิบัติให้ดีที่สุด แม้ว่าจะรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง ถ้าไม่เชื่อว่าตนมีความสามารถพอที่จะกระทำได้ ฉะนั้น เมื่อนิสิตเชื่อว่าตนเองสามารถที่จะกำกับการเรียนได้ด้วยตนเอง โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนจึงมีสูงกว่า คนที่ไม่เชื่อว่าตนเองจะสามารถกำกับตนเองได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เดียนเพ็ญ ทองน่วม, 2546) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ความสามารถแห่งตน เป้าหมายในการศึกษา และการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองพบว่า นักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ความสามารถแห่งตนสูงมีเป้าหมายมุ่งความรู้และมุ่งผลการเรียนสูง รายงานว่าตนใช้กลยุทธ์การเรียนโดยการกำกับตนเองมากกว่านักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ความสามารถแห่งตนต่ำและมีเป้าหมายมุ่งความรู้และมุ่งผลการเรียนต่ำนอกจากนั้นผลการศึกษายังพบว่า นักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยสูงรายงานว่ามีการรับรู้ความสามารถแห่งตนและเป้าหมายมุ่งความรู้สูง และใช้การเรียนโดยการกำกับตนเองมากกว่านักศึกษาที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย เพื่อให้ นิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีการกำกับตนเองในการเรียนนั้น ผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ก็ทั้งต้องเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนให้นิสิตมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากขึ้น ซึ่งจะทำให้นิสิตการรับรู้ความสามารถของตนเองและมีพฤติกรรมการกำกับตนเองมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรจะขยายขอบเขตประชากรให้ใหญ่ขึ้น เพื่อตรวจสอบดูว่า ผลการวิจัยที่ได้ยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่

2.2 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ เพิ่มเติมที่อาจส่งผลต่อการกำกับตนเองในการเรียน เช่น แม่แบบการเรียนรู้ เซาว์นปัญญา ระดับผลการเรียน เป็นต้น

2.3 ควรใช้เทคนิคการวิเคราะห์อื่น เช่น การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล (Canonical Correlation Analysis) เป็นต้น